

Mehmetsalih Özalp

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.06.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arabeski Diretkenin Dehşeti Kıvılcımlarından Söylev!

Büyük kozmik yalan: üst model... Hayran olduklarımın alçak hayatını okudum sapkınlığını gördüm avuntusundan yakınma makamına doğru yürüdün.

Haydut!

Vurguncu sapmaz,... Şaşmaz.

Beğenti zamparası soysuz... Hayranlık kutusu! Kendisiyle alay etmez artıksın. İsyansız yaşam. Anti-Hasta... Ne ruhsuz bir sağlıksın böyle.

Dünya güzeli!

Övüntü...

Yaşamı kâbus monotonluk.

Kâbus karışım düşmanı piç...

Sen ne sürtük olduğun düşüncesiyle dürüstlük mabedisin. Kim ki seni kelimeye almış da böyle saf niyetli bir aptallık olmuşsun karşımda be kıytırık.

Çorap kokusundan burnu mücehhez olmaz! Dalgalık herif. Şakaların hayvanı... Rezilliğin değmezliğinden mi yaratıldı bu? ! Seni kim yaratmış ki bana hesap sorma ruhaniyetiyle gösteriş olmuşsun?

Şarkıya değmezlik. Şiire kepezelik insan. Sanat mısın sen de? Sana mı tapacam sanatın kendisi. Sanatkarını aştığımın tekisin. Pis örümcek. Ateşte kızatılası değmez. Kalp organı şişten geçirilesi dinlemez.

OM! OM! OM!

Huzur!

Sabır..!

Mehmetsalih Özalp

Arabeski Dretkenin Kıvılcımlarından Söylev!

Arabeski Dretkenin Kıvılcımlarından Söylev!

Kan... Kan Kokusu... Gizem Dolu İşkence İzleri...

Alevler arasında sadistane destanların konusu sadistanelik. Bir bütünlüksün ey alaca görüntüyle cihan şumul pişkin cesetler. Burunların yapı taşlarıyla hilm vericiliğinden acımasızlık zirvesi. Kulağıma ağızdır çığlık sesleri, ağıtlılık sahneleridir azcık edebi mısraları anlamları pir û pak eyleyen.

Ah Be!

Romanlık Şehir...

Mazoşist halkının otoriterlik hasretinin göstergesi şiirlerim olsun. Kıpkırmızı kentlerin adilane sahnesi ne alaca gizem, ne şiddet dolusu muhteşemliktir -mazlumların zalimliğinden müteşekil dergâhların.

Tefsirlikler! Yorumluklar! Üzerinizden güneş ışığı gibi geçeceğın. Kentin ceset ceset sokakları ne burunlar var edecekler.

Mehmetsalih Özalp

Bir Hükümdar Gerek: Goft Simurg

Kavurucu insanlıktan uzaklaştırıcı
{...} Soğutucu bireysellikten kurtarıcı
Bağlayıcı dünyalıktan girecici bir hükümdar lazım

"Mantıku't-Tayr" {م ن ط ق ا ل ط
ی ر }

Bizde 'Got', Farsilerde "Goft"
Sizde 'Söyledi" bu Simurg'dur
{...} Kuşluk vaktinin kuşlarından
Kuşlar Padişahı "Şah Simurg"
Zümrüdü Anka û Namı Diğer Anka Kuşu
Kadim meskeni Kaf Dağı'dır, efsanevi çehresi gerçeklikten olan

Cümle Cemaat toplantılar kuşlar
Yönlerini Elb"ruz" dağına çevirdiler
Ruz-i Cihanın tüm kuşları, Kâinat Mefhumunun mecazi insanları
Birlik hâlinde güneşin doğuşuna baktılar
{...} Yılanın derisinden fırlayıp çıktığı gibi;
Bayezid bu kılıftan kurtuldu, kalmadı eser dünyalıktan

Ah Be İnsaniyet!
Ölümlük vazzının kuşatığı merdan
Feryad-ı Akıldan indim duygular dünyasına
Nerede Şah-ı Meran, nerede Şah'meran!
{...} Ey Be Görünmezlik!
Despotik âşk yığıntılarından birikmiş yokluk
Nerede bir zülûfün, nerede bir varlık âleminin delili

Bir Şark erinin şiirlerinden oluştu
Bin şarkın övüntüsüyle buluştun
Ruz Dağından Demavend'e
Yaktığın ateş yeter!
Ona ulaşmak isteyen binlercemiz berbat, binlercemiz de beter...

Mehmetsalih Özalp

Can û Cananê

Te hêra harkire canê
Min ê, ber agirek danê
Zelîl ez, hêviyek kanê
Bigerim can û cananê

Dizanim sirrê cananê
Tû yî xefka wê cananê

Dema ko ez wekî cana
Li ber ve çûm ew ê dana
Bi sêhr û awirek zana
Mi zênda can û cananê

Dizanim sirrê cananê
Tû yî xefka wê cananê

Ko wê canê sihek min da
Sehek geş bû kelî xûnda
We alavî bi neft pêda
Bi pêta can û cananê

Dizanim sirrê cananê
Tû yî xefka wê cananê

Ez im Zend aşiq im fermî
Kî wê ra lazime şermî
Bo xelqo, xaliq û 'amî
Ew e şerma wê cananê

Dizanim sirrê cananê
Tû yî xefka wê cananê

Eya xaliq, eya rehber
Eya razîq, tû yî rêber
Ez im me'bûd, tû yî serwer
Tû bû yî me'sûq, ko ez bawer

Dizanim sirrê cananê
Tû yî xefka wê cananê

28/02/2015
Civanê Rojê: Zend Mazdek

Mehmetsalih Özalp

Ev e ew kesê ku evdal tu yî

Gelo 'Ma hûn nizanin nifşek heye, nifşekî ne erzan, ne jî xwe zan?'
Hiçkes, ez nizanim ka gelo hiçkes xemdar e, an na, bi me û bi halê me

Ez ê pir hêdî bibêjim, ez ê wusa hêdî, ewqas hêdî bibêjim ku,
Kes nebihîze derdê me. Bila hiçkes nezane derdê me, ji ber ku nezanî ne heta roja îro.

Ku ez bilind bibêjim wê roj bitemire, çem neherikin, çiya bileyîzin
Ma tu nizanî ka çi bû, çi qewimî, çi çêbû, çi hate holê?

Bila dîsa kes nezane, ji ber ku herkes nezane di vê mijarê de
Herkes bi xwe, bi 'halê xwe, bi derdê xwe, bi derbazkirina roj xwe ve mijûle.

Bila kes nebêje tu bi dîn î û an jî bêdîn î, bila kes nepirse hizra min a kesane,
Lewre dîn nebin, dînik û rûreş nebin di nêv 'alemê de, we xwe rezîl kir, êdî!

We xwe lewitand, we xwe nizim kir, herwuha bi Xudê hûn erzan in.
Hûn erzan in, ma ne wusa ne? Lewre kesek nîne bê millet û bê dewlet.

Ka bibêje kî ye bê dad û bê dewlet, bê zagon û bê al, bê ol?
Ev e, ew kesê ku evdal tu yî. Ew kesê ku bê welat û bê al tu bi tenê yî.

Ji ber ku tu bê 'ar î, qe tiştek li ber guhê te nakeve
Te bikujin, bihelin, rakin û danin, ji bo te qe ferq û cuda nake.

Hey min xulî li serê te yê bê ser, hişê te yê bê hiş wer kirî
Ez bi te re nadim dijûnan, tu şixwe bixwe dijûnî li ser ruyê erdê.

Mehmetsalih Özalp

Işık ile Şark Devam ediyor Hikmet'ul-İşrak

Şark Diyarı!
Seninleyim...
Yüreğim seninle, benliğim seninle, zarif duygular da seninle
Bir umut pazarlıyorsun
Bir serinlik bağışlıyorsun garip benliklere
Benliklerden sana al-benili bir selam var...

Upanişad'larında "İç Göz" görebilmişim
Şatırlarında okuduğum Kaf Suresidir bizlere serinlik veren
İnsanlık yüreği ya içini temizler, ya da dışını
Ruhu kirli olanlar dışını temizleyerek avunurlar
Diğerleri de tersini...

Işık ile Şark
Devam ediyor Hikmet'ul-İşrak...

Mehmetsalih Özalp

Keşke Ömer Hayyam!

Ah leşke cıvanım Ömer Hayyam buralarda olsaydı
O dünyaya aldırış etmeyen siması tam önümüzde dursaydı
Bizlere bir kaç dize daha karalayıp otursaydı
Yârine sarılı resimlerini bizlere verebilseydi
İnsanlık adına birkaç sorumuzu daha sorabilseydik

═ ═ ═ ═ ═ ═ ஜ ۩ ۞
۩ ஜ ═ ═ ═ ═ ═ ═

Mehmetsalih Özalp

Kombûna Milyaketan

Dewran e bira dewran e, li ezmanê jor dîwan danane
Ne hêsa ye, biryar hildane; îro roja xweş mêran e

Dinya alem pê nizane, li erdê afirandina milletan e,
Bi tenê Yezdan dizane, wext kombûna milyaketan e

Melek melekê Xwuda ne, Tawûs li serê melean e
Çerxa felekê di desta dane, ji erdê heta ezman e

Go Xwudayo, wa Rebiyo!
Te her milletek ji Adem û Hewayê çêkiriyo
Ka milletê min ê kî rastane?
Ez ê ji wî re bibêjim kurdiyo,
Tu can î, tu canan î, mi dostane

Go meleko, Melekê Tawûs î,
Milletekî çêbike bi şeref û namûsî
Lê belê ew ji jinika bihuştan e
Ew ê herdem û her derê bibe kabûs î
Li serê neyar û dijminan e

Mehmetsalih Özalp

Korkma artık

bu bir ruhtur,
bir nefes,
bir akış,
sonsuz akış,
geçmişten geleceğe doğru hiç şaşırmadan akan nefes.
doğruyum,
çalışkanım,
korkma artık, titre, sönmez bu alaca yüce tin.
tanrı seni korusun,
ırkını, soyunu, sopunu, her şeyini
tanrı seni kucaklasın,
hakperest duygularını, ırkçı arzularını
demavend dağında yükselen ateşsin sen!
çarşamba günü tamamlanan döngü,
21 mart'ta dönüşünü tamamlayan dünyasın sen!
çarkı felek sana vuruldu,
yurdum sana vuruldu, ben sana vuruldum,
tutkunum,
sırılsıklam aşığım sancağına ve sana
tüm tutkularım sana yöneldi
güzelsin, muhteşemsin, her şeyin görkem dolu
fırat ve diclesin, feyzin nile benziyor

Mehmetsalih Özalp

Mûhemmed xwediyê tacê

Ez ê îro qala kesayeta ronahiya pêxemberê bilind û geş,
-Ku ewqas bilind e, ewqas geş e, bi peyv û hevokan pêk nayê qala wî- bikim.

Destûr bide, rê bide, ez ê bi wêjeyekî di nav wêjeyan de pêşveneçûyî binivîsim
Sa 'Ehmed! Kerem ke, ev wêjeya maye di cî de, yê bi meth û senayê te kamil bibe.

Yê tîp biguherin, bêje û peyv bileyîzin, hevok can bibin, bi te
Yê rih bikene, pênuş û lénûş şahiyê bikin, wate bireqîsin, bi te, bi navê te

Em ê jî xwu bihejînin, ma derfet heye ku em hema wusa di cî de bimînin gelo?
Na, bi qesem na, bi kalam na, bi kitêv na, bi navê te yê bi kelecana na! Ne mimkun e.

Wê rih aram bibe, beden sakin, hiş bêzagon, mêjû pîr, serî hûr bibe;
Ez ê xwu wunda bikim, ji ber vê yekê tirsonek im, lewre ji te ditirsim!

Ji te na! Belkê ji xwe, ji ne amedebûn û bê amedebûna xwu ditirsim,
Ez jar im, ser nizim im, ji ber ku ez nikarim te mêwan xweyê bikim.

Tu bilind î, şah î, geş û xweyê tac û textê Medîne yî
Ez nizim im, kin im, bextreş û xweyê guneh û çewtên nerast im!

Lê belê jiyan ceribandî e; jiyan, bi hêvî û xwestinan li ser xwe ye,
Ma Rebbê te jî wusa ferman nekir, nego " ji min bixwazin, ez ê bidim."

Tu nikarî li ber xwestina Rebbê xwe bisekinî, herwuha tu bi sernizimiya xwe heyî,
Ku tu li ber daxwaza Rebbê bilind bisekiniya yî, wê te yê yekem Wehş derbest bikira.

Em ê bibêjin: Ey Xwudayê mihrivan, dilovan û pak ê bi şeref û bi rûmet û xwedî
qudret!
Tu rihê Mûhemmedê xweyê taca zêrîn, li ser me -danene û bi me qayîl bike- Em şane
bi te û bi qazidê te.

Mehmetsalih Özalp

Putlar Yazıtı

Bir anda oluverdi gayrı {...} Şanki herşey çizgifilm şeridi gibi geçiyor gözlerde -görmeyen gözlerde. Büyük yığıntıların, birikmişliklerin, saklı kalan görünmezlerin ortaya çıkışıdır "Aniden oluverdi gayrılar.

Putumuz putsuzluğumuzdur diyenler bir daha düşünsün! "Var mıdır acep bir putumuz?"

Süsleyecek bir putu olmayanın varlığından şüphe etmek bir yana, putsuzluğun putçuluğundan kuşkuya kapılmamak elden değildir.

Put Yazgısına tabi tutulan "beğenmemişliğin" ile "beğenmişliğin" anlamsızlığı arasında gezinen inançsızlığın ve mutak inancın anlamlılığı sürüp giderken; putçuluğun yoğun hâlini yaşıyorlar kendilerine.

Yalnızlığın kendisi kutsal bir put değil mi? Farklı olmanın direktkenliği, sıradanlaşmanın farklılığı ile yücelere tapım merkezleri kurular. Doğrusu putçuluğu tarif edebilmek zordur. Basit ve yüzeysel sözcüklerle anlatılmaz olan putçuluğun hiçbir şekli tam anlatılamıyor.

Şimdi de mantıklı bir söylem isteyeceğiz. Hayır mantıklı bir açıklaması yoktur: Çöle Düşen Deli! Galiba en büyük hata popüler bir konuyu masaya hatırmaktır. İnsanlığın "ortak aklı", "ortak putları"... E... tabi ne anlamı var absürt dinlerin, ideolojilerin, ırkların... Ben Hümanistim.... Seni gidi İnsancı, ayrılıkçı seni! Hümanist putperest... Mason... Natüralist bölücü seni... Evrenperest putçu seni... Tanrıçı putçu seni... Fikirperest, İdealist,,,,,, end mantıklı açıklamalar bekleyen mantık putçusu... Kaçışın yok kendinden... En iyisi alaca itiraf: ben bir saçmalığım! Ben sarhoş kafayla ne yapacağını bilmeyen bir tanrının ürünüyüm de.

Ciddiyet budalası benliklerden bir isteğimdir; bir kadını yatağa atma derdini taşıyan erkekten ne bekliyorsun? ...ve beğendirme budalası bir kadından. Acı itiraf, yok olası itiraf: Hiçlik!

Bu gerçeği kabul edemeyecek kadar varlık sahibidir varlıklar... Varlık! Ne varlığı be,,,, varlık var da biz mi görüyoruz -aldatmacacı, bilmece hayranı evrenin içreğinde. Bir kaç gerçekle kendimizi avutmanın derdini taşıyarak kahredici gerçeklerden kaçışın isyanını diğer taraftan diretiyoruz -kendimize.

...ve şimdi: bir saçmalık yığınınından ibaret olan putlarını alsın, egona dokunan sözcükleri bağışlaman defolup gitsin kutsallıklar. Ciddiyet budalası, normal insanlığın ürünü sıradanlıklar.

Mehmetsalih Özalp

Rizgarbûna Şengalê

Ser şerê şana şewatê, me bi rehmeta te dî
Sirr şeref dana qewatê, me bi îmana xwe dî

Ser serê Şengal û şer dan, me bi pîvana we dî
Ber derê kendal û berdan, me bi rûmeta xwe dî

Hemberê tûxmê berazê, we bi serdarê xwe dî
Şeref û şana mirazê, me bi çekdarê we dî

Zend Mazdek
20/12/2014

Mehmetsalih Özalp

Şiirin Türleyişi

Kaotik varoluşun rastgeleliğinde türleyen yüreğin bildirgesi; Ben olasılığım, ben canı şıkılan bir tanrıçanın mide bulatısından ibaretim.
İstenilmeyen bir varoluşun üvey oğludur insan!
Huzursuz bir tanrının ani kararından biliçimlenmiştir yazgısı...
Israrla, kendi benliğine "Defol" çektiren yüreğin; yaratmak istediği bir dünyanın yaratımıdır hünerleri.

Bir kaç sözcük; aldatıcı kelime, birleşkesi kavramlar; yaratılmak istenen masal!
İşte sonsuzluğun deryasında yüzen büyükçe bir yalan: Şiir!
Bizlerin bizliğini alaca yalanlarla boyayan şiirlerimiz olsun.
Arayıp bulamadıklarımızın "sadakası" olsa gerek...
İsteyip kavuşulmayan zamanların zamansız demlerinde 'İndi benliklere işlenen satırlardan süzülüdür.
Balayına soyulan şiir süzüntüsünün fahişesi olmaya kim layık görür ki kendisini? !
"Ben"... Şiir zamparası "Ben", Hüner çapkını olan "Ben"...
Ustaca ve Ağırbaşlı atılan yalanların bendesidir "Ben".

Akılsızlık Denemesi: Rasyonalitenin yıkılışı, bütün mantık önermelerinin yokoluş sahfasında yaratılan Hüner!

{...} Bireyin korkunç gizlerinin -kendisini Şiirin romantik vücudunda bulmak isteğiştir -Çöle Düşen Deli -onun meşruiyet dayanağı akılsızlık denemesi.

{...} Başkaca bir fısıltı: Şiirsizlik denemesi... Şiirin otoriter kurallarını çiğneyici anarşizmin kaotik ortamında şiir gösterisi. Tüm duyguların en yoğun denemesi, tüm yüreklerin en safi yaratımı, bir o kadar da öldürücü okların putlara yaklaşımı; kapsayıcı istençlerin ortaya dökümüdür söz konusu edilen.

Bir sevgi gösterisiyle okurumu karşılıyorum; onu en yoğun biçimde şiirsizliğin şiirinde yaratmak isteğimin duygusuyla yolcu ediyorum. Hoşça kalması adına bütün kavramların yeteneklerini, sözcüklerin gücünü kullanıyorum. {...} Varsayımında Kal!
{...}

Mehmetsalih Özalp

Tev birhanan direşînin!

Em şan e, dikene jîyan, bilind e evîna jîyanê
Afirîner dizane, em nizamim, em nezanin, yê dizane jî ew e.

Ew e, yê ku yekem car heyîn peqand, mirov afiran
Afirîner jî, Xudan jî ew bixwe ye, lewre bi tenê ye, lêbelê ne tenê

Bi yek fermanê stêrk din bin qala wî de dizivirin, şahî derdikeve, xem ditemirin.
Ew hebû bi wî re kes tinebû, ew hebû bi wî re kes nedijiya, ji bilî wî.

Ew e yê ku niha jî bi tenê, bi xwe, bi qudret û quweta xwe,
Jîyan lîstika, lîstika Rebbê jorî, kî ye ne gorî, ne nizim?

Ew dibêje 'Ez yek im, yekane.' Em dibêjin, 'Belê ez evdal.'
Kî ye ne evdal? Key ew e, sasan ew e, şah û şahî jî ew e.

Destpêk û dûmahîk kî ye?
Ma ne ew e yê ku xef û eşkere, kirde û serkirde?

Serkan, serkêş, ev çi peyv û çi têgeh in di nav me de, ev tîp û çi wate ne li ser devê
me?
Ew e, ew! serkanê serkan, serkêşê ku gerdûnê diherikîne û diguherîne.

Kî dibêje bila bêje, em in em evdal in, yê suwar ew e.
Kî neqayîl û xemgîn e, bila bibe; em in em qayîl in bi jîyanê, xwe şan e, devken in em.

Risteyan dirêj neke, rûpelan qetil neke, lewre nifşekujî heram e.
Ji bo kirdeyê kirdeyan, xal û tîpên di bin siya wî de, tev birhanan direşînin.

Bişîka rûniştîyê ku di koşa diya xwe de jî şahid e, gerstêrkên ku dine lotikan jî şahid in.
Ew e ew Rebbê ku bi îbrahîm û Mûhemmed re xeberdayî, ew e ew Rebbê min û me ye.

Mehmetsalih Özalp

Varlık Şiiri

"O, görülemez, kavranamaz olandır." [1] Görülen ile bilinenler ortadadır, tümü de sınırlıdır, biri diğerine bitişiktir.

O görülmezdir, zira görünmeyendir; gören gözlerin de bir sınırı vardır fizik âlemde. Kavrayış beynin bir fonksiyonudur, onu da üreten beyindir; söyler misin, hangi akıl yorulmadan durabilir, hangi algı?

"Bilgice kuşatamadığın bir şeye nasıl sabredeceksin" [2] Bilgimiz sınırlıdır, algımız sınırlıdır; açıldıkça bir sınır diğer bir sınıra varır bu muamma.

Sabrın sonu emniyettir; zira her durum bir gizemdir bir diğer durum adına, zamandır bizleri kuşatıp duran.

Evren Tanrı'dadır; ondadır, o kuşatır tüm varlığı yorulmadan, zira yorgunluğun da bir nedeni vardır, varlığın olduğu gibi.

"İşlerin hepsi O'na döner." [3] Döner ve akar evrenimiz, kapanır ve açılır, bu böyledir; zira o "Daraltan ve genişletendir." [4]

Özde birdir, bilendir, tektir; özde bu sayılar, bu zamanlar, bu mekânlar da nedir?

?O ilktir, sondur, açıktır, gizlidir." [5] Sözle onu anlatır dururuz! Söz ile yazı iletişimin araçlarıdır. Söyler misin hangi araçla sonsuzluk aktarılabilir?

Tanrı'nın varlığı üzerine kanıt talep edip duran, onun varlığından başka bir şey mi görülüyor evrende?

Görülen ile görünmeyenlerin hepsi ondan yansır, Zira ?Maşrık ile Mağrib, Allah'ındır. Yüzünüzü ne tarafa çevirirseniz Allah'ın yüzü oradadır" [6]

İleri ile geri, yüksek ile alçak, yönler ile boyutlar; nedir bu sayılar, bu zamanlar, bu mekânlar?

Elastike bir dokuyla örülmüştür evrenimiz; kaygılı olmanın ne âlemi var, ilerledikçe ilerleyen ile ilerlenen birdir. Çeken ile çekilen, seven ile sevilen, susan ile konuşan da birdir. Biri diğeri için sıfattır belki de.

Birleşir ve dağılır, oluşur ve bozulur her şey; yoğunlaşınca enerji, madde ortaya çıkar, bakıyorsun hepsinin öznesi Tanrı'da biter ve O'dur hepsini kuşatıp duran.

O'nda hayat vardır, hayattır; hayatın gizemi ve bütünlüğü onun bir niteliğidir.

O konuşur, kelamdır, sözdür; bütün sözlerin ve sözcüklerin tümü onun kelam niteliğinden yansır ve bu otoriteyle sağlamlaşır.

O duyardır, insana bir göz, iki de kulak vermiştir; O hem duyan hem de görendir. Tüm görenler, tüm duyanlar, tüm duyulan ile görülenler bu iki nitelemenin otoritesi altında döner dolaşır.

Güçlüdür, kudret ve ihtişamın sahibidir; tüm güç ve hareketlerin sebepleri onda birleşir. Ve böylece tüm isimler ve sıfatların otoritesi O "kavranamaz ve algılanamaz" birliğin otoritesine bağlıdır.

İsimsizlik onun bir niteliğidir. İsimler ve sıfatların bir bütünü, tekliği, ondan ilerisi zat makamıdır.

Burada bütün güzel isimler O'na aittir, ister Ezda, ister Zıda; ne Yehova, ne de Marduk, hepsi bitmiştir; Tanrı Musa'ya, "Ben Ben olanım" ve "Ben ne olmayı istersem O olurum" dedi. [7]

"İster Allah diye çağırın, ister Rahman diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonuçta en güzel isimler O'nundur." [8] Ne fark eder?

Dipnotlar

[1] Mundaka Upanishad, Birinci Khanda, No: 6

[2] Kehf Suresi, 65-68

[3] Hadîd Suresi, 5

[4] Bakara Suresi, 245

[5] Hadid Suresi, 3

[6] Bakara Suresi, 115

[7] Tevrat, Mısır'dan Çıkış, 3: 14
[8] İsrâ Suresi, 110

Mehmetsalih Özalp

Yaşasın özgür dünya

yeni dünya!
yaşasın yeni cesur dünya.
ilgi çekici, ilginç dünya, öteden beri ilginç dünya.
geceler hala karanlık, gündüzler hala aydınlık; bitmiyor hala eski dünya.
kalıntılar hala ayakta.
güneş hala yerinde, ay yerinde, insan yerinde.
yaşasın dünya!
yaşasın yeni cesur dünya.
herkes mutlu, herkes kaygılı, herkes hayretler içerisinde
kimse hala sormuyor, ve bazen herkes artık soruyor: "bu ne biçim rüya, aptal hayaller,
bitmiyor gizemler"
her şey iki boyutlu, her şey kaygılı
eşyalar dahi kaygılanmaya başladı
övülecek göz, dinlenecek kalp, konuşacak dil kalmadı
yaşasın özgür dünya
herkes insan, herkes bilgisiz, herkes kendi içerisinde sınırlı
kimse bu gizemi çözemiyor
çözülecek gibi değil çünkü.

Mehmetsalih Özalp

Yazıyor: Tanrı Öldü!

Herşey!
Gelişi güzel dünyamız
Bir de içindeki moleküller yığıntılar
ve sıçrayışın kendisi organik moleküller
çepe çevre olası insanlık!
bir toz bulutu, bir rasgelelik, bir katliam, bir düştür gözlerimin önünde...

Yaratıcı İrade'nin yalvartısıdır havaya kalkan eller,
Ey Tanrıça!
Korkunun yaratımı duyguların nidasırır,
Ey Tanrılar tanrısı yüce Ortadoğu Tanrısı!
Sen kimsin ki bunca sonsuz parçacıklara sahip çıkarsın da bizden köledarlık beklersin...
Hayır... Elbette ki Hayır...
Zira sen sığınmaya muhtaç duygularımızın kulluğundan başkası değilsin...

Ey Put!
Onun manası övüntü
Takip eden aldatmaca
ve hepsinin zavallı göstergesi basitlik
Şüphe ki; insan, bir sefalet felsefesinin ürünü olarak önümüzde durmaktadır.

Bir Adolf!
Bir Benito'uyum bu duygular içerisinde yatan Faşist adına!
Ey Faşista!
Övüntü zamparası yüceliğin babası piçlik
Evrene bakışımın kirli katilini bırakın!
Onu en amansız adımların ezilmişliği arasında sayın...
Yazıyor...
Yazıyor... Nietzsche Yazıyor!
Tanrı Öldü... Tanrı Öldü.... Kendinizi yaratın
Üst-İnsana koşun...

Yaratıcı Benlik Adına
Amon-Ra

Zend Mazdek
www.mazdek.com

Mehmetsalih Özalp